

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UŽDAROSIOS AKCINĖS BENDROVĖS „A“ SKUNDO**

2025 m. spalio d. Nr. S- (7-2025/121)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės ir Jurgitos Narkevičiūtės (pranešėja), išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės „A“ (toliau – Pareiškėja) 2025-08-25 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2025-08-20 sprendimo Nr. 1AE-309 (toliau – 2025-08-20 sprendimas, skundžiamasis sprendimas). Pareiškėjos atstovas A.A. ir Muitinės departamento atstovė B.B. 2025-09-09 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja skunde nurodė, kad nesutinka su Muitinės departamento 2025-08-20 sprendimu, kuriuo buvo palikta galioti Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) priimta 2025-06-25 supaprastinto patikrinimo ataskaita Nr. 5VM191016S dalyje dėl skirtų 20 proc. mokesčių sankcijų bei mokesčių mokėtojai nurodyta sumokėti 248 Eur, iš jų 65 Eur muito delspinigių, 151 Eur muito baudą ir 32 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) baudą.

Pareiškėja skunde nurodė, kad 2024-02-28 importavo naudotą automobilį „Lexus CT200h“ (VIN: (duomenys neskelbtini), toliau – Automobilis) iš Norvegijos Karalystės (toliau – Norvegija), pateikdama EUR.1 judėjimo sertifikatą Nr. AR602630866 (toliau – EUR. 1 prekių judėjimo sertifikatas), kurį išdavė Norvegijos muitinė. Pareiškėja akcentavo, kad dokumentas buvo autentiškas ir patvirtintas Lietuvos muitinės. Pareiškėja pabrėžė, kad deklaruodama prekes veikė geros valios pagrindu ir pasitikėjo oficialiu sertifikatu, tačiau po retrospektyvaus patikrinimo paaiškėjo, jog Automobilis neatitinka Europos Sąjungos (toliau – ES) ir Norvegijos susitarimo kilmės kriterijų, todėl buvo perskaičiuoti mokėtini mokesčiai.

Pareiškėja nesutinka su paskirtomis sankcijomis ir skunde Komisijos prašo jas panaikinti ir /ar sumažinti pateiktų argumentų pagrindu.

Dėl apskaičiuotų delspinigių. Pareiškėja nurodė, kad pagal 2013-10-09 Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 114 straipsnį delspinigiai gali būti skaičiuojami nuo skolos atsiradimo momento, tačiau, Pareiškėjos nuomone, skundžiamu atveju importuotojas neturėjo objektyvios galimybės sužinoti apie neatitikimą ES ir Norvegijos susitarimo kilmės kriterijams. Pareiškėja akcentavo, kad Sąjungos muitinės kodekso 114 straipsnio 3 dalis leidžia nepaskirti delspinigių, kai remiantis dokumentais pagrįstu skolininko būklės įvertinimu pripažįstama, kad delspinigių sumokėjimas jam sukeltų rimtų ekonominių arba socialinių sunkumų.

Pareiškėja pažymėjo, kad skolos atsiradimas yra susijęs su retrospektyviu patikrinimu, todėl delspinigių apskaičiavimas pažeidė proporcingumo ir teisingumo principus.

Dėl skirtų baudų. Pareiškėja skunde nurodė, kad bauda buvo paskirta, remiantis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 139 straipsniu. Pareiškėja nesutinka su tokiu vertinimu, nes veikė be kaltės, pateikė visus privalomus dokumentus, kurie buvo išduoti Norvegijoje. Pareiškėjos teigimu, klaida kilo dėl oficialios institucijos išduoto dokumento turinio. Pareiškėja šią aplinkybę grindžia EUR.1 prekių judėjimo sertifikatu, kuriuo buvo patvirtinta Automobilio Europos ekonominės erdvės preferencinė kilmė.

Remdamasi skundo argumentais, Pareiškėja nurodė, kad negalėjo ir neturėjo prievolės tikrinti oficialiai išduoto sertifikato turinio, todėl atsakomybės perkėlimas Pareiškėjai pažeidžia teisinio tikrumo ir teisėtų lūkesčių principus.

Pareiškėja Komisijos prašo panaikinti 2025-08-20 Muitinės departamento sprendimą.

Priešingos pozicijos laikosi Muitinės departamentas. Skundžiamame sprendime nurodyta, kad Pareiškėja iš Norvegijos importavo Automobilį ir Vilniaus TM jį deklaravo elektroninėje importo deklaracijoje Nr. 24LTKC0100IM050065 (toliau – Importo deklaracija) išleidimo į laisvą apyvartą muitinės procedūrai.

Muitinio įforminimo metu Pareiškėja pateikė EUR.1 prekių judėjimo sertifikatą, patvirtinantį Automobilio Europos ekonominės vertės preferencinę kilmę, ir prekei taikė 0 proc. tarifinę preferenciją. Po muitinio įforminimo kilo abejonių dėl pateikto EUR.1 prekių judėjimo sertifikato autentiškumo ir deklaruotos prekių preferencinės kilmės, todėl muitinėje buvo atliekamas patikrinimas. Vilniaus TM, atlikusi mokestinį patikrinimą, priėmė 2025-06-25 supaprastintą patikrinimo ataskaitą Nr. 5VM191016S (toliau – Supaprastinta patikrinimo ataskaita), kuria nustatė, kad Pareiškėjai yra taikomas 10 proc. trečiųjų šalių maitas ir įregistravo mokestinę prievolę muitinei, iš kurios 65 Eur delspinigių ir 183 Eur mokesčių baudos. Muitinės departamentas nurodė, kad remiantis Sąjungos muitinės kodekso 79 ir 82 straipsniais skola muitinei atsirado tuo metu, kai buvo neteisingai nurodyta tarifinė preferencija, t. y. teikiant Importo deklaraciją.

Taip pat Muitinės departamentas, vertindamas paskirtų sankcijų dydį, skundžiamame sprendime pabrėžė, kad Pareiškėjai buvo skirta minimali 20 proc. maito ir PVM bauda. Tuo pačiu pripažino, kad nei Vilniaus TM, nei centriniam mokesčių administratoriui nebuvo pateikti dokumentai, pagrindžiantys, kad maito delspinigių sumokėjimas Pareiškėjai sukeltų rimtų ekonominių ir socialinių sunkumų, todėl nenustatė teisinio pagrindo neskaičiuoti maito delspinigių ir / ar atleisti nuo paskirtų baudų sumokėjimo.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas tenkintinas, Muitinės departamento sprendimas naikintinas.

Mokestinis ginčas kilo dėl Muitinės departamento 2025-08-20 sprendimo, kuriuo palikta galioti Vilniaus TM priimta 2025-06-25 supaprastinto patikrinimo ataskaita, kuria Pareiškėjai skirta 20 proc. mokesčių sankcijų ir nurodyta sumokėti 248 Eur, iš jų 65 Eur maito delspinigių, 151 Eur maito baudą ir 32 Eur PVM baudą.

Ginčo byloje nustatyta, kad Pareiškėja importavo naudotą Automobilį iš Norvegijos ir jam pritaikė 0 proc. tarifinę preferenciją. Po muitinio įforminimo muitinei kilo abejonių dėl pateikto EUR.1 prekių judėjimo sertifikato turinio, todėl Vilniaus TM priėmė supaprastintą patikrinimo ataskaitą, kuria nustatė, kad Pareiškėjai taikomas 10 proc. trečiųjų šalių maitas.

Komisijos posėdžio metu Pareiškėja nurodė, kad importo metu Vilniaus TM buvo pateiktas Norvegijoje gautas EUR.1 prekių judėjimo sertifikatas, kurį išdavė Norvegijos muitinė. Kaip nurodė Pareiškėja, 10 proc. trečiųjų šalių maito norma taikoma dėl to, kad nebuvo įrodyta

importuojamo Automobilio kilmė, t. y. Automobilis pagamintas Japonijoje, tačiau pritaikytas ES rinkai ir kilmės skirtumų ypatumai nebuvo matomi. Tuo labiau, Pareiškėjai buvo išduotas EUR.1 prekių judėjimo sertifikatas, kuris nebuvo panaikintas (ar pripažintas negaliojančiu). Pareiškėja Komisijos posėdžio metu pabrėžė, kad muitinei pateikti dokumentai nebuvo suklastoti, nurodė, kad veikė sąžiningai ir pasitikėjo oficialiu Norvegijos išduotu EUR.1 prekių judėjimo sertifikatu.

Pareiškėja su apskaičiuotais mokesčiais (755 Eur muitu ir 159 importo PVM) sutiko, juos 2025-08-14 ir 2025-08-18 sumokėjo, tačiau Komisijos paprašė atleisti nuo apskaičiuotų sankcijų.

Dėl atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių sumokėjimo. Vilniaus TM apskaičiavo maito delspinigius, remdamasi Sąjungos muitinės kodekso 114 straipsnio 2 dalimi, kurioje nustatyta, kad tuo atveju, kai skola muitinei atsiranda pagal Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnį ar 82 straipsnį arba kai apie skolą muitinei pranešama atlikus patikrinimą po prekių išleidimo, delspinigiai už importo ar eksporto maito sumą skaičiuojami nuo tos dienos, kai atsirado skola muitinei iki pranešimo apie ją dienos. Pareiškėja, teikdama Importo deklaraciją, nurodė, kad Automobiliui taikoma 0 proc. tarifinė preferencija, tačiau vėliau nustatyta, kad turėjo būti taikoma 10 proc. trečiųjų šalių maito norma. Laiku neįvykdžius 755 Eur maito prievolės, buvo apskaičiuoti 65 Eur mokesčio delspinigiai.

Iš Pareiškėjos skundo matyti, kad Pareiškėja atleidimą nuo maito delspinigių grindžia Sąjungos muitinės kodekso 114 straipsnio 3 dalyje nurodytu atleidimo pagrindu, t. y. dėl Pareiškėjos būklės įvertinimo, kai delspinigių sumokėjimas sukeltų rimtų ekonominių ar socialinių sunkumų.

Komisija, susipažinusi su pateikta mokesčio ginčo medžiaga, išklausius proceso šalių teikiamus paaiškinimus, konstatuoja, jog nenustatyta faktinių aplinkybių, kurių pagrindu būtų galima spręsti, jog delspinigių sumokėjimas Pareiškėjai sukeltų rimtų ekonominių ar socialinių sunkumų. Paminėtina, jog pats Pareiškėjos atstovas Komisijos 2025-09-09 posėdžio metu patvirtino minėtus teiginius. Komisija daro išvadą, kad nėra pagrindo atleisti Pareiškėjos nuo paskirtų delspinigių sumokėjimo Sąjungos muitinės kodekso 114 straipsnyje 3 dalyje nurodytais pagrindais.

Dėl atleidimo paskirtų baudų sumokėjimo. Vilniaus TM paskyrė 20 proc. dydžio maito ir PVM baudas, vadovaudamasi MAĮ 139 straipsnio 1 dalimi. Įstatymo leidėjas, numatęs sankcijas už mokesčius pažeidimus, MAĮ 141 straipsnyje įtvirtino sąlygas, kuomet mokesčių mokėtojas gali būti atleistas nuo baudos sumokėjimo, t. y. jeigu yra MAĮ 141 straipsnio 1 dalyje nustatytas pagrindas (atleidimo nuo paskirtų baudų mokėjimo pagrindai): 1) jei mokesčių mokėtojas įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo; 2) jei mokesčio įstatymas pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti. Tokiomis aplinkybėmis nelaikomi mokesčių mokėtojo ar jo darbuotojų veiksmai ar neveikimas, taip pat mokesčių mokėtojo nemokumas; 3) kai mokesčių mokėtojo atskira veika, nors ir pažeidžiančia mokesčio įstatymo nuostatas, nepadaroma žala valstybės biudžetui; 4) kai mokesčių mokėtojas mokesčio įstatymą pažeidė dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo arba mokesčių administratoriaus raštu ar telefonu, jei suteikta konsultacija centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka buvo įrašyta ir yra galimybė nustatyti skambinantį asmenį – mokesčių mokėtoją (ar jo atstovą), suteiktos klaidingos konsultacijos mokesčių mokėjimo klausimais.

Pareiškėja skunde Komisijai nenurodė, kokiu konkrečiu teisiniu pagrindu, numatytu MAĮ 141 straipsnio 1 dalyje, ji galėtų būti atleista nuo paskirtų sankcijų sumokėjimo. Pagrindinis Pareiškėjos argumentas, išsakytas posėdžio metu, buvo pasitikėjimas oficialiu Norvegijos muitinės išduotu dokumentu.

Komisija primena, kad remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) praktika, importuotojui nekyla bendros pareigos nuolat tikrinti aplinkybes, kuriomis eksporto

valstybės muitinė išdavė A kilmės sertifikatą. Importuotojui tokia pareiga tenka tik tuomet, jeigu yra akivaizdžių aplinkybių abejoti kilmės sertifikato tikslumu (2017-03-16 sprendimas SIA „Veloserviss“ byloje C-47/16, ECLI:EU:C:2017:220, 39 punktas). Tokia situacija susiklostė ir nagrinėjamojoje byloje. Vilniaus TM suabejojus EUR.1 prekių judėjimo sertifikatu, buvo kreiptasi į Norvegijos muitinę, kuri patvirtino, kad Automobilio preferencinė kilmė nebuvo įrodyta. Kaip paaiškino Muitinės departamento atstovas posėdžio metu, Pareiškėjai abejonių turėjo sukelti ir Automobilio VIN kodas, kurio pirmasis numeris nurodė transporto priemonės kilmę.

Komisija, įvertinusi faktines aplinkybes bei bylos duomenis, pripažįsta, kad Pareiškėja yra kalta dėl padaryto mokestino pažeidimo. Sutiktina, kad muitinei suabejojus preferencine kilme, administratorius turėjo teisę atlikti tyrimą. Tuo pačiu Pareiškėjai galėjo kilti abejonių dėl EUR.1 prekių judėjimo sertifikato, pavyzdžiui, iš Automobilio VIN kodo ar viešai skelbiamos informacijos apie „Lexus“ markės kilmę. Taigi, Pareiškėjos veiksniuose nenustačius MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkte esančių teisinių aplinkybių, Pareiškėja negali būti atleidžiama nuo baudų sumokėjimo šiais pagrindais.

Dėl teisės principų taikymo. Pareiškėja Komisijos prašo vadovautis geros valios principu ir šiuo pagrindu atleisti ją nuo apskaičiuotų delspinigių ir paskirtų baudų sumokėjimo.

Komisija primena, kad mokesčių teisėje yra taikomas ne vienas teisės principas. Nagrinėjamu atveju svarbu paminėti Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo (toliau – Konstitucinis Teismas) suformuotą praktiką dėl konstitucinių teisingumo, teisinės valstybės principų. Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad šie principai suponuoja ir tai, jog už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos teisės pažeidimui, atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau negu reikia šiems tikslams pasiekti. Be kita ko, tarp siekiamo tikslo nubauti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra (proporcingumas). Konstitucinis teisingumo principas reikalauja nustatomas nuobaudas diferencijuoti taip, kad jas taikant būtų galima skirti mažesnę nuobaudą, nei sankcijoje numatytoji minimali ir kt. (Konstitucinio Teismo 2000-12-06, 2001-10-02, 2004-01-26, 2005-11-03, 2005-11-10 d, 2008-01-21 nutarimai). Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) jurisprudencijoje išaiškinta, kad atleidimas nuo delspinigių ir /ar baudų gali būti vertinamas ne tik MAJ įtvirtintais atleidimo nuo delspinigių (baudų) pagrindais, bet ir vadovaujantis teisingumo ir protingumo kriterijais bei atsižvelgiant į Konstitucinio Teismo suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus. Be to, reikšmingomis aplinkybėmis, sprendžiant atleidimo nuo ekonominių sankcijų (baudų, delspinigių) klausimą, LVAT pripažįsta ir tokią aplinkybę kaip paties mokesčio mokėtojo elgesys (LVAT 2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2343/2011, 2011-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-3447/2011, LVAT 2017-11-06 nutartis adm. byloje Nr. A-1146-602/2017, 2018-02-06 nutartis adm. byloje Nr. A-144-602/2018).

Taikant teisingumo ir protingumo kriterijus, vertinami visų mokestinių teisinių santykių dalyvių veiksmai mokesčių administravimo procese. Teisingumo siekimas suprantamas kaip siekimas protingos skirtingų interesų pusiausvyros, atsižvelgiant į abiejų šalių interesus bei pareigas. Protingumo kriterijus reikalauja, kad mokesčių administratorius elgtųsi atidžiai, teisingai ir sąžiningai, taikydamas sankcijas už mokesčių įstatymų pažeidimus, atsižvelgtų į sunkinančias ir lengvinančias aplinkybes. Kaip ir minėta, reikšminga aplinkybe, sprendžiant atleidimo nuo ekonominių sankcijų klausimą, yra paties mokesčių mokėtojo elgesys (LVAT 2014-03-25 nutartis adm. byloje Nr. A-556-971/2014).

Pareiškėja pateikė oficialus Norvegijos muitinės išduotus dokumentus ir pagrįstai tikėjosi, kad autentiškas EUR.1 prekių judėjimo sertifikatas užtikrina prekių preferencinę kilmę. Kaip nurodė Pareiškėjos atstovas Komisijos posėdžio metu, susiklosčiusios faktinės aplinkybės sukūrė situaciją, kuomet mokesčių mokėtoja, vadovaudamasi teisėtų lūkesčių

principu, pardavė ginčo Automobilį neįtraukusi į jo savikainą mokėtinų mokesčių, todėl iš importo ir vėlesnio pardavimo sandorio patyrė nuostolį.

Komisija, įvertinus nurodytas aplinkybes, daro išvadą, kad ginčo medžiagoje nenustatyta, jog Pareiškėja siekė apgauti muitinę. Be kita ko, nagrinėjamu atveju nenustatyta, kad Pareiškėja Norvegijos muitinei pateikė klaidinančius dokumentus (ar šiuos dokumentus pateikė Automobilio pardavėjas), kurie galėjo nulemti EUR.1 prekių judėjimo sertifikato išdavimą, todėl daroma išvada, kad nenustatytas ir Pareiškėjos nesąžiningumas (2007-10-18 sprendimo *Agrover* byloje C-173/06, EU:C:2007:612, 31 punktą, 2015-12-10 sprendimo *SIA Veloserviss* byloje C-427/14, EU:C:2015:803, 44 punktą, 2017-03-16 sprendimo *SIA Veloserviss* byloje C-47/16, EU:C:2017:220, 33 punktą). Pareiškėja nagrinėtinėje situacijoje turėjo pagrindą sąžiningai klysti, nes pasitikėjo Norvegijos muitinės išduotu EUR.1 judėjimo sertifikatu.

Apibendrinusi nustatytas aplinkybes bei vadovaudamasi MAJ 8 straipsnio 3 dalyje įtvirtintais protingumo ir teisingumo kriterijais, Komisija, siekdama užtikrinti priešingų interesų pusiausvyrą bei atsižvelgusi į Konstitucinio Teismo praktiką dėl konstitucinio principų taikymo ir LVAT praktiką atleidimo nuo ekonominių sankcijų bylose, konstatuoja, kad yra teisinis pagrindas atleisti Pareiškėją nuo 65 Eur maito delspinigių, 151 Eur maito baudos ir 32 Eur PVM baudos sumokėjimo. Pareiškėja galėjo sąžiningai klysti, nors ir turėjo teorinę galimybę numatyti tikrąją Automobilio kilmę, tačiau, vadovaudamasi jai išduotais dokumentais, taip pat turėjo teisėtą lūkestį pagrįstai tikėtis, jog preferencinė kilmė yra nustatyta.

Nors skundžiamas Muitinės departamento sprendimas buvo priimtas vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso ir MAJ nuostatomis, tačiau Pareiškėjos atžvilgiu nebuvo vertinti teisės principai. Komisijos įsitikinimu, susiklosčiusi mokesstinė situacija leidžia daryti išvadas, jog Pareiškėjos situacija nėra tipinė, todėl situacija vertintina ne tik įstatymų nuostatomis, bet ir pagrindinių mokesčių teisės principų aspektu.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 8 straipsnio 3 dalimi, 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-08-20 sprendimą Nr. 1AE-309 ir atleisti UAB „A“ nuo paskirtos 151 Eur maito baudos, 32 Eur PVM baudos ir 65 Eur mokesčio delspinigių sumokėjimo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokesstinį ginčą (arba mokesstinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė